

Hvis anklagemyndigheden derimod finder, at en eller flere betingelser ikke er opfyldt, og dette ikke findes på formålstjenlig vis at kunne afhjælpes ved høring af udstedelsesstaten, skal sagen ikke indbringes for retten. I disse tilfælde sendes anmodningen med indstilling om afslag i stedet til Justitsministeriet, der herefter træffer den endelige afgørelse. Hvis Justitsministeriet ikke finder, at fuldbyrdelse skal afslås, returneres sagen til anklagemyndigheden med henblik på indbringelse for retten.

Sagen indbringes for byretten på det sted, hvortil sagen har tilknytning.

Dette skal ses i sammenhæng med, at de sager, der er omhandlet i denne bestemmelse, alle vedrører beslaglæggelse af formuegoder eller bevismateriale. Det vil således som oftest være hensigtsmæssigt at afholde retsmødet i den kreds, hvor formuegodet eller bevismaterialet befinder sig. I andre tilfælde kan det være mest hensigtsmæssigt at indbringe sagen der, hvor den pågældende bor.

Til § 50

Det er foreslået i § 50, stk. 1, at anklagemyndigheden snarest og så vidt muligt inden for 24 timer efter anklagemyndighedens modtagelse af anmodningen skal indbringe anmodningen for domstolene. Som det fremgår af stk. 4, skal retten endvidere så vidt muligt træffe afgørelsen inden for 24 timer.

Den vejledende frist følger af rammeafgørelsen og skal sikre, at der er mindst mulig risiko for, at formuegoderne forsvinder eller på anden måde undrages myndighederne.

Efter den foreslåede § 50, stk. 2, finder retsplejelovens § 806, stk. 2, 3, 5 og 7, § 807 c, samt kapitel 85 anvendelse. Det indebærer bl.a., at rettens afgørelse træffes ved kendelse. Retten skal alene påse, om betingelserne for fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelsen er opfyldt. Grundlaget for afgørelsen i udstedelsesstaten kan derimod ikke efterprøves.

Det indebærer endvidere, at politiet i medfør af § 806, stk. 3, kan træffe beslutning om beslaglæggelse, hvis indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, finder tilsvarende anvendelse, og at afgørelse om beslaglæggelse i medfør af stk. 7 træffes af politiet, hvis den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet.

I stk. 3 foreslås det, at der gives mulighed for forsvarerbistand i samme omfang som i en tilsvarende dansk sag. Der kan således beskikkes en forsvarer, i det omfang der ville være adgang til at beskikke en forsvarer efter retsplejelovens §§ 730-732. Der tilkommer forsvareren samme beføjelser som i en dansk

straffesag. Endvidere gælder om salær og godtgørelse for udlæg samme regler som for beskikkede forsvarere, jf. retsplejelovens kapitel § 741.

Til § 51

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at anklagemyndigheden skal underrette udstedelsesstaten, hvis rettens afgørelse kæres, eller der indgives begæring efter retsplejelovens § 807 c. Dette skal ske med henblik på, at den kompetente myndighed i udstedelsesstaten får mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger. Udstedelsesstaten bør derfor oplyses om, hvornår kæremålet kan forventes behandlet. Når der er afsagt endelig kendelse, underretter anklagemyndigheden endvidere den pågældende myndighed om sagens udfald.

Til § 52

Den foreslåede bestemmelse angiver, at fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, når der er truffet endelig afgørelse herom, iværksættes af politiet i overensstemmelse med retsplejelovens § 807. §§ 807 b og 807 d finder tilsvarende anvendelse.

Anklagemyndigheden skal underrette udstedelsesstaten, når fuldbyrdelsen er afsluttet. Hvis det viser sig, at der består en hindring for fuldbyrdelsen, f.eks. at de pågældende formuegoder ikke længere er i behold, jf. lovforslagets § 10, meddeles også dette til udstedelsesstaten. I begge tilfælde vil sagen herefter være afsluttet i Danmark.

Til § 53

Bestemmelsen sigter til tilfælde, hvor udstedelsesstatens myndigheder anmoder om, at der iagttages særlige formkrav i forbindelse med gennemførelsen af beslaglæggelsen i Danmark, fordi dette er nødvendigt for, at bevismaterialet kan anvendes som bevis i udstedelsesstaten. Det er udgangspunktet, at sådanne anmodninger skal imødekommes, i det omfang sådanne krav om procedurer ikke er i modstrid med grundlæggende principper i dansk ret.

Retsplejelovens § 190 indeholder en tilsvarende bestemmelse for så vidt angår gennemførelse af vidneafhøringer efter begæring af udenlandske myndigheder.

Stk. 2 tager navnlig sigte på situationer, hvor det vil være relevant at foretage yderligere straffeprocessuelle indgreb, f.eks. ransagning eller pålæg om edition, for at finde frem til det formuegode, som skal beslaglægges.

Det foreslås derfor i § 53, stk. 2, at give mulighed for anvendelse af retsplejelovens bestemmelser om legemsindgreb, ransagning og edition, når det er nød-